

[Christmas Møller.]

sætter efter det foreliggende Lovforslag 3 Udvalg. Han sammenfatter nok det nuværende Haandværksudvalg og det nuværende Industriudvalg under eet, men han nedsætter, som sagt, 3 Udvalg henholdsvis efter § 5, § 8 og § 9, og jeg maa sige, at den højtærede Handelsminister er overmaade ferm til at faa disse Udvalg sammensat paa den rigtige Maade. Han kan altid, ligesom han kunde det i Forslag til Lov om offentligt Tilsyn med visse Virksomheder, sørge for, at han faar Flertal i de paagældende Udvalg.

Jeg forstaar Udvalgssammensætningen — i det hele er Loven maaske ikke affattet helt klart og tydeligt — saaledes, at man efter § 5 nedsætter et Udvalg paa 6 Medlemmer, nemlig de 5 Medlemmer plus en Formand, idet der senere staar, at Ministeren udnævner Udvalgets Formand, og det er ikke en af de 5 Udvalgsmedlemmer. Der er altsaa de 5: en Repræsentant for Ministeriet for Handel og Industri, en Repræsentant for Finansministeriet og en Repræsentant for henholdsvis Industriraadet, Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk og de samvirkende Fagforbund, og desuden vælger Ministeren Udvalgets Formand. Paa samme Maade maa man forstaa, at det i § 8 foreslaaede Udvalg bliver ikke paa 6, men paa 7 Medlemmer, nemlig de 6 plus en Formand. I begge Tilfælde har Ministeren draget Omsorg for at faa 4 Medlemmer ind, som er nær knyttede til hans økonomiske Betragtninger.

Vedrørende det Udvalg, der indsættes efter § 9, hedder det, at der nedsættes et Udvalg paa 5 Medlemmer — der staar ikke en Gang i Paragraffen, hvem der vælger dem, men lad det nu være, det kunde man vel nok regne ud, og man maa jo haabe, at Ministeriet kan regne det ud en Gang, naar Forslaget bliver til Lov — men der staar videre i Modsætning til Affattelsen af § 5, at Ministeren udvælger et af Medlemmerne til Formand, og derfor gaar jeg ud fra, at Ministeren i Virkeligheden ikke, hvis han ikke vil det, behøver at vælge de andre Udvalgsformænd blandt Udvalgenes Medlemmer.

I øvrigt vil jeg blot om disse Udvalg sige, at jeg tror, at vi kan blive enige om, at 3 Udvalg er lidt rigeligt, og at man sikkert maa kunne klare sig med en noget mindre Administration.

Jeg vender mig derefter til § 9 i Lovforslaget. § 9 erstatter jo den nugældende Lovs § 3. Jeg fandt det straks naturligt at se

efter, om Ministeren nu har Ret i, hvad han udtalte i sin Forelæggelsestale — det samme er udtrykt i Bemærkningerne —, at Bestemmelserne heri i Hovedsagen svarer til de i Loven af 4. April 1928 indeholdte Bestemmelser. Det synes jeg egentlig ikke, man kan sige de gør.

I Loven af 4. April 1928 — jeg vil gerne anmode den højtærede Formand om Tilladelse til at komme med et Par korte Citater — hedder det:

„Udvalget“ — det er Tremandsudvalget — „har til Opgave i det Omfang, det af Ministeren findes ønskeligt, at bistaa denne og det erhvervspolitiske Nævn ved Prøvelse af Henvendelser fra Erhvervene af erhvervsmæssig Karakter.“

Det vil altsaa sige, at det, som Tremandsudvalget, Ekspertudvalget, overhovedet skal, er at prøve Henvendelser fra Erhvervene af erhvervsmæssig Karakter. Dertil er der intet at sige. Vil Erhvervene have den Hjælp, maa de naturligvis underkaste sig Bestemmelserne i den gældende Lov.

Men i Lovforslagets § 9 har Ministeren — og det er, fordi jeg kender Ministeren saa godt, jeg er klar over, at man skal passe paa ham — ikke skrevet det samme som i den gældende § 3. I § 9 staar der:

„Til Prøvelse af Henvendelser fra Erhvervene af erhvervsmæssig Karakter og til Bistand for Ministeren for Handel og Industri med Hensyn til Overvejelse af Foranstaltninger, der maatte skønnes paakrævet til Fremme af danske Erhvervsinteresser, nedsættes et Udvalg paa 5 Medlemmer, der er i Besiddelse af særlig Indsigt i Erhvervsforhold.“

Her giver man dette Udvalg paa 5 Medlemmer en dobbelt Opgave: det skal prøve de Henvendelser, der sker fra Erhvervene, men da Ministeren jo har opdaget, at den sanderlemmende Kritik, som Erhvervene og Konservatismen i Fællesskab har givet hans Lovforslag om offentligt Tilsyn med visse Virksomheder, efterhaanden har virket saaledes, at man vel kan sige, at der er godt Haab om, at vi ingen saakaldt Trustlov faar . . . . . (Afbrydelse). Jeg haaber det, og de Herrer fra anden Side haaber paa noget andet; men efter Udtalelser, som fra senere Tid har lydt fra, om jeg saa maa sige, de virkelig store i Venstre, maa jeg sige, at jeg har særdeles godt Haab om, at de Betragtninger, jeg gør gældende, er rigtige.

Men det er jo ikke det, vi skal drøfte her. Der er altsaa den Forskel mellem § 3 i den gældende Lov og § 9 i Lovforslaget, at i den første er det kun, naar Erhvervene selv